

29 stycznia 2010 r.

UZASADNIENIE

projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne

Projekt ma na celu wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 22 stycznia 2009 r. (sprawa C-492/07). W wyroku tym TSUE stwierdził niezgodność definicji zawartej w ustawie Prawo telekomunikacyjne z definicją przyjętą w art. 2 lit. k) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002 r., str. 33).

W związku z wyżej wymienionym wyrokiem, projekt zawiera zmianę definicji abonenta (art. 2 pkt 1 ustawy - Prawo telekomunikacyjne) polegającą na wykreśleniu zwrotu „w formie pisemnej”.

W efekcie ww. zmiany definicji abonenta rozszerzeniu ulegnie zakres podmiotów objętych pojęciem abonent. Zgodnie z nową definicją abonentem będzie także podmiot niebędący stroną umowy zawartej w formie pisemnej o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych. Generalnie można stwierdzić, że wśród abonentów można wyróżnić:

- 1) abonentów będących stroną umowy zawartej w formie pisemnej o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz
- 2) abonentów niebędących stroną umowy zawartej w formie pisemnej o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Wśród tych drugich znajdują się między innymi użytkownicy aparatów publicznych oraz użytkownicy końcowi usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telefonicznej.

Zaistniała, zatem potrzeba zmiany przepisów ustawy - Prawo telekomunikacyjne, w których występuje pojęcie „abonent”, tak by przepisy te były wykonalne dla poszczególnych „typów” abonentów i by uwzględniały ich specyfikę. W związku z tym, wykonanie wyroku TSUE wymaga nie tylko zmiany definicji abonenta z art. 2 pkt 1, lecz także konieczne jest doprecyzowanie poszczególnych przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne, tak by było wskazane, jakiej kategorii abonentów dotyczy dany przepis.

Uzasadnienie szczegółowe

Art. 2 pkt 1

Zmiana definicji abonenta polega na wykreśleniu zwrotu „w formie pisemnej”. W związku ze zmianą rozszerzeniu ulegnie zakres przedmiotowy pojęcia abonent. Oprócz podmiotów będących stroną umowy pisemnej, tak jak dotychczas, pojęciem tym zostaną również objęci m.in. użytkownicy tzw. pre-paid w telefonii komórkowej, a także użytkownicy korzystający z aparatów publicznych.

Ponadto, do definicji abonenta została wprowadzona zmiana legislacyjna. Mianowicie, w celu doprecyzowania, po wyrazie „umowy” dodano zwrot „o świadczenie usług telekomunikacyjnych”.

Art. 59 ust. 1

Zmiana polega na doprecyzowaniu tego przepisu w kontekście użycia odwołania w jego treści do art. 56 ust. 3 pkt 9-16, który dotyczy regulaminu dla abonentów posiadających umowę pisemną.

Art. 59 ust. 2

Zmiana polega na dostosowaniu terminologii do zmienionej definicji abonenta. W związku z powyższym zmiana sprowadza się do zastąpienia wyrazów „użytkowników końcowych usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telefonicznej” określeniem „abonentów niebędących stroną umowy pisemnej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych”.

Art. 60

Zmiana polega na dostosowaniu terminologii do zmienionej definicji abonenta. W związku z powyższym zmiana sprowadza się do zastąpienia wyrazów „użytkowników końcowych usługi przedpłaconej świadczonej w ruchomej publicznej sieci telefonicznej” określeniem „abonentów niebędących stroną umowy pisemnej z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych”.

Art. 60a

Treść pkt 1 dostosowano do zmienionej definicji abonenta w związku, z czym konieczne było wskazanie, iż dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do doręczenia na piśmie treści zmiany warunków umowy tylko tym abonentom, którzy udostępnili swoje dane umożliwiające wykonanie tego obowiązku.

Przepis art. 60a ust. 1b przewiduje, iż abonenci, którzy udostępnili swoje dane, o których mowa w ust. 1a oraz wskazali adres poczty elektronicznej, mogą otrzymywać informacje o treści każdej proponowanej zmiany regulaminu świadczenia usług (w przypadku jednostronnej zmiany wzorca na podstawie art. 384¹ Kodeksu cywilnego) zamiast w formie pisemnej (jak dotychczas), drogą elektroniczną lub za pomocą podobnego środka bezpośredniego porozumiewania się na odległość, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie.

Należy zauważyć, iż powyższe rozwiązanie nie będzie miało zastosowania w przypadku zmian postanowień umowy niezajdujących się w regulaminie. W takim przypadku nadal obowiązuje forma pisemna. Wynika to, nie tylko ze względu na literalną treść art. 60a ust. 1b, ale również w związku z art. 77 Kodeksu cywilnego, który stanowi, iż w przypadku umów zawartych w formie pisemnej ich zmiana musi być dokonana w tej samej formie. Należy mieć jednak na uwadze, iż na podstawie art. 78 § 2 Kodeksu cywilnego formą zrównaną z formą pisemną jest forma elektroniczna opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Wprowadzenie w ust. 1b oraz ust. 4 takiej możliwości wpisuje się w trendy tzw. Zielonego ICT, czyli stosowania szczególnych rozwiązań mających na celu ograniczenie zmian klimatycznych, ochronę środowiska, redukcję zużycia energii i naturalnych zasobów oraz przede wszystkim zwiększenie świadomości społecznej na temat wpływu gospodarki na środowisko naturalne. Zmiana pozwoli na ograniczenie przesyłania dokumentów papierowych w sytuacji, kiedy abonenci uznają, że wystarczające jest dla nich otrzymywanie informacji za pomocą nowoczesnych środków przekazu. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian. W związku z uwzględnieniem w zmienianych przepisach tzw. użytkowników pre-paid, którzy nie mają okresów rozliczeniowych, zmieniono w ust. 1 sposób określania terminu przekazywania przedmiotowych informacji.

Zmiany w ust. 4 i 5 stanowią zmiany wynikające z potrzeby dostosowania do zmienionej definicji abonenta. Jednocześnie, w związku z faktem, iż informacje, o których mowa w ust. 4 nie stanowią warunków umowy, wprowadza się możliwość informowania abonentów w inny niż forma pisemna sposób, pod warunkiem wyrażenia przez abonenta zgody.

W ust. 5 ponadto, wprowadzono zdanie drugie w brzmieniu analogicznym jak w art. 60a ust. 4.

Art. 61

Zmiany w ust. 4 i 5 stanowią zmiany wynikające z potrzeby dostosowania do zmienionej definicji abonenta. Zmiana w ust. 4 polega na doprecyzowaniu, iż dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza cennik nieodpłatnie wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz na każde żądanie abonentom, którzy udostępnili identyfikujące ich dane. Pozostali abonenci mogą zapoznać się z treścią cennika ze względu na obowiązek podawania go przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do wiadomości publicznej.

W ust. 5 zmiany są analogiczne jak w ust. 4, a ponadto zmieniono sposób określania terminu doręczania abonentom, którzy udostępnili swoje dane oraz podawania do publicznej wiadomości treści zmian w cenniku, z uwagi, że dotychczasowy sposób (odnoszący się do okresu rozliczeniowego) jest nieadekwatny w sytuacji podawania tych informacji do publicznej wiadomości.

Dodano nowy ust. 5a, który pełni podobną funkcję, co art. 60a ust. 1b w zakresie regulaminu świadczenia usług i w świetle którego na żądanie abonenta, który podał swoje dane, dostawca publicznie dostępnych usług może zamiast w formie pisemnej przekazywać zmiany cennika drogą elektroniczną lub za pomocą innego środka porozumiewania się na odległość. Wprowadzenie takiej możliwości wpisuje się w trendy tzw. Zielonego ICT, czyli stosowania szczególnych rozwiązań mających na celu ograniczenie zmian klimatycznych, ochronę środowiska, redukcję zużycia energii i naturalnych zasobów oraz przede wszystkim zwiększenie świadomości społecznej na temat wpływu gospodarki na środowisko naturalne. Zmiana pozwoli na ograniczenie przesyłania dokumentów papierowych w sytuacji, kiedy abonenci uznają, że wystarczające jest dla nich otrzymywanie informacji za pomocą nowoczesnych środków przekazu.

Art. 66 ust. 2

Zmiana w ust. 2 wynika z potrzeby dostosowania do zmienionej definicji abonenta. Dzięki tej zmianie w ramach usługi informacji o numerach telefonicznych będą mogły być udostępniane

dane także tych abonentów, którzy nie mają umowy pisemnej, ale podali swoje dane wymienione w art. 60a ust. 1a. W konsekwencji, użytkownicy pre-paid, którzy zrezygnują z anonimowości będą mogli być objęci usługą informacji o numerach telefonicznych.

Art. 71 ust. 1, 1a i 3

Zmiany mają charakter legislacyjny. W związku z faktem, iż nowa definicja abonenta będzie obejmowała także użytkowników końcowych usługi przedpłaconej, w przepisie zrezygnowano ze zbędnych powtórzeń.

Art. 78 ust. 2 i 8

W związku z faktem, iż nowa definicja abonenta będzie obejmowała także zarejestrowanych użytkowników końcowych usługi przepłaconej, w przepisie pojęcia „abonenta” oraz „zarejestrowanego użytkownika końcowego usługi przedpłaconej” zastąpiono zbiorczym pojęciem „abonenta, który udostępnił swoje dane”.

Art. 80 ust. 1, 1a 5 i 6a

Zmiany zaproponowane w tym przepisie polegają na dodaniu uregulowań dotyczących realizacji uprawnienia do otrzymywania wykazów wykonanych usług telekomunikacyjnych dla abonentów będących użytkownikami usługi przedpłaconej w publicznej sieci telefonicznej. W ust. 1 wskazano, iż każdy abonent powinien otrzymać podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych zawierający informację o zrealizowanych płatnych połączeniach wraz z fakturą. Jednak abonenci będący użytkownikami usługi przedpłaconej, w publicznej sieci telefonicznej co do zasady nie otrzymują faktur, a ponadto trudno w ich przypadku mówić o okresach rozliczeniowych. Konieczne było zatem dodanie ust. 1a i 6a, który w sposób szczególny modyfikuje zasady udostępniania wykazów dla tej właśnie kategorii abonentów .

Ponieważ w przypadku abonentów pre-paid generalnie trudno mówić o stałych, jednolitych okresach, a jedynie o okresach ważności konta, które mogą być różne i zmienne w zależności od kwoty doładowań, to abonenci pre-paid mogą żądać wykazu zawierającego szczegółowe dane dotyczące usług wykonanych w okresie do 12 m-cy wstecz od momentu złożenia żądania udostępnienia wykazu, a nie jak w przypadku pozostałych abonentów 12 m-cy poprzedzające okres rozliczeniowy, w którym abonent zażądał tego świadczenia (ust. 6).

W przypadku abonentów pre-paid zarówno podstawowy, jak i szczegółowy wykaz połączeń może być odpłatny. Wynika to z faktu, iż w przypadku abonentów pre-paid, taka informacja musi zostać specjalnie wygenerowana inaczej niż w przypadku pozostałych abonentów, którzy otrzymują na bieżąco rachunki (faktury) w określonych okresach rozliczeniowych (ust. 1a w zw. z ust. 1). Z tego samego powodu, podstawowy wykaz przesyłany będzie wyłącznie na żądanie abonenta, który udostępnił swoje dane umożliwiające jego identyfikację oraz przesłanie ww. informacji.

Zgodnie ze zmianą w ust. 7, w przypadku podstawowego wykazu dla abonentów usługi pre-paid oraz w przypadku wykazu szczegółowego dla wszystkich abonentów przedsiębiorca telekomunikacyjny ma obowiązek dostarczyć go w terminie 14 dni od dnia złożenia pisemnego żądania przez abonenta, w pozostałych przypadkach, tak jak dotychczas, wraz z fakturą.

Art. 103 ust. 1a

Zmiana wynika ma na celu dostosowanie prawa telekomunikacyjnego do wymogów wynikających z wyroku TSUE z dnia 22 stycznia 2009 r. (sprawa C-492/07) ws. transpozycji definicji abonenta przyjętej w art. 2 lit. k dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa). W punkcie 8 uzasadnienia Komisja Europejska zarzuciła Polsce m.in. pozbawienie użytkowników pre-paid skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 25 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej), umieszczenia swoich danych w publicznie dostępnym spisie abonentów. Ocenę tę Trybunału Sprawiedliwości UE podzielił, co w konsekwencji spowodowało konieczność wpisania w art. 103 wyraźnego uprawnienia w ww. zakresie obejmującego wszystkich abonentów.

Art. 131 ust. 3

Zmiana wynika z faktu, iż abonentami posiadającymi indywidualne numery zgodnie z nową definicją będą także tzw. użytkownicy pre-paid. Aby przepis był wykonalny, doprecyzowuje się, iż podmiot, który uzyskał przydział numeracji, jest obowiązany zawiadomić pisemnie o planowanej zmianie indywidualnych numerów abonentów, którzy udostępnili swoje dane wymienione w art. 60a ust. 1a.

Art. 209 pkt 13a

Zmiana legislacyjna mająca na celu doprecyzowanie odesłań.

Przepis przejściowy (art. 2 ustawy)

Z uwagi na nowelizację art. 71 ustawy Prawo telekomunikacyjne dotyczącego uprawnienia abonenta do zachowania przydzielonego numeru konieczne jest zagwarantowanie utrzymania w mocy przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2009 r. w sprawie warunków korzystania z uprawnień w publicznych sieciach telefonicznych.

Vacatio legis

Ustawa będzie skutkowałą koniecznością dokonania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych zmian w regulaminach świadczenia usług, dotyczących przede wszystkim abonentów pre-paid. Zmiany te jednak nie będą znaczne, a ponadto zgodnie z art. 60a ust. 3 nie powodują po stronie abonentów uprawnienia do odstąpienia od umowy. W związku z powyższym nie ma konieczności wprowadzenia vacatio legis dłuższego niż 30 dni.

Zgodność projektu z prawem UE

Projekt jest zgodny z prawem UE. Projekt zawiera następujące regulacje wiążące się z wdrożeniem prawa UE:

Zmiana definicji abonenta (art. 2 pkt 1 oraz art. 59 ust. 1 i 2, art. 60, art. 60a ust. 1, 1a, 1b, 4 i 5, art. 61 ust. 4-6, art. 66 ust. 2, art. 71 ust. 1, 1a i 3, art. 78 ust. 2 i 8, art. 80 ust. 1, 1a, 4, 5, 6a i 7, art. 103 ust. 1a, art. 131 ust. 3, art. 209 pkt 13a).

Projekt wykonuje wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 22 stycznia 2009 r. (sprawa C-492/07) ws. transpozycji definicji abonenta przyjętej w art. 2 lit. k dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa).

Wykonując wyrok TSUE zdecydowano się na przyjęcie brzmienia definicji abonenta tożsamego z brzmieniem w art. 2 lit. k dyrektywy ramowej, tj. wykreślono zwrot „w formie pisemnej”. Taka decyzja została podjęta w wyniku rozważań, podczas których pod uwagę brane były trzy koncepcje:

- 1) wersja ze zmianą definicji abonenta polegająca na wykreśleniu wymogu formy pisemnej oraz odpowiedniej modyfikacji poszczególnych przepisów, głównie w celu zawężenia ich zakresu;
- 2) wersja ze zmianą definicji abonenta polegająca na dodaniu zapisu, zgodnie z którym, za abonenta byłby uważany także użytkownik usług przepłaconych świadczonych w sieci ruchomej. W tym przypadku, także poszczególne przepisy wymagałyby doprecyzowania;
- 3) wersja bez zmiany definicji, polegająca na „dopisywaniu uprawnień” w odniesieniu do różnych kategorii abonentów w poszczególnych przepisach.

Z rozważań tych wynikało, że najmniej zmian w przepisach pociągnęłaby za sobą zmiana definicji abonenta polegająca na wykreśleniu wymogu formy pisemnej. Ograniczanie zmian przepisów jest zgodne z zasadami przejrzystości i pewności prawa. Jednocześnie, przyjęto, że taka wersja będzie uznana za najkorzystniejszą przez Komisję Europejską z uwagi na fakt, że jest najbardziej zbliżona do definicji znajdującej się w Dyrektywie ramowej.

Proponowane brzmienie przepisów wiążących się ze zmianą definicji abonenta jest efektem uzgodnień z Urzędem Komunikacji Elektronicznej. Projekt odpowiedzi do Komisji Europejskiej zawierający propozycję brzmienia tych przepisów był przyjęty przez KERM w dniu 24 kwietnia 2009 r., a następnie przedstawiony Komisji Europejskiej, która nie zgłosiła zastrzeżeń.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 22 stycznia 2009 r. (sprawa C-492/07) jest transponowany w pełni. Wybrana koncepcja stanowi dokładne odzwierciedlenie definicji abonenta zawartej w art. 2 lit. k) dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa). W związku z takim kompleksowym podejściem zagwarantowane jest, że żadna kategoria abonentów nie zostanie pozbawiona praw, jakie dyrektywy przyznają abonentom.

Przegląd wybranych uregulowań projektu na tle rozwiązań stosowanych w innych Państwach Członkowskich.

Działalność telekomunikacyjna jest regulowana w Unii Europejskiej przepisami pakietu dyrektyw dotyczących łączności elektronicznej z 2002 r. (2002/19/WE, 2002/20/WE, 2002/21/WE, 2002/22/WE i 2002/58/WE). Rozwiązania prawne przyjmowane w poszczególnych Państwach Członkowskich co do zasady powinny być zgodne z rozwiązaniami przyjętymi w ww. Dyrektywach.

Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Infrastruktury wynika, że żadne inne Państwo Członkowskie nie uzależnia statusu abonenta od wymogu posiadania formy pisemnej.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt został zamieszczony na stronach BIP Ministerstwa Infrastruktury.

Ocena skutków proponowanej regulacji

1. Podmioty, na które oddziałują projektowane regulacje

Do podmiotów, na które oddziałują projektowane regulacje należą przedsiębiorcy telekomunikacyjni, konsumenci, użytkownicy końcowi, organy administracji rządowej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projektowane regulacje bazują na regulacjach zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (tzw. projekt nieunijny), który był procesowany w Ministerstwie Infrastruktury i w dniu 24 września br. został przyjęty przez Komitet Rady Ministrów ds. Informatyzacji i Łączności. W związku z przyjęciem w dniu 24 listopada br. dyrektyw zmieniających dyrektywy łączności elektronicznej i potrzebą przygotowania nowelizacji wdrażającej te dyrektywy do Prawa telekomunikacyjnego, prace nad projektem nieunijnym zostały wstrzymane. Jednakże, z uwagi na pilną potrzebę wdrożenia wyroku TSUE ws. definicji abonenta, z projektu nieunijnego zostały wyodrębnione regulacje zmierzające do wdrożenia tego wyroku w celu poddania ich dalszym pracom legislacyjnym.

Regulacje zmierzające do wdrożenia wyroku abonenta, jako część projektu nieunijnego zostały poddane konsultacjom społecznym. W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy został przesłany do Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej, Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Business Centre Club, Stowarzyszenia Budowniczych Telekomunikacji, Krajowej Izby Gospodarczej Budownictwa Telekomunikacyjnego, Federacji Związków Zawodowych Pracowników Telekomunikacji, Stowarzyszenia Inżynierów Telekomunikacji, Stowarzyszenia Elektryków Polskich, Zrzeszenia Właścicieli Nieruchomości, Ogólnopolskiej Izby Gospodarki Nieruchomościami oraz Unii Spółdzielców Mieszkaniowych w Polsce. Zainteresowane podmioty zgłosiły uwagi, które zostały poddane analizie.

Żaden podmiot wykonujący działalność lobbingową nie zgłosił, zgodnie z ustawą o działalności lobbingowej, zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Regulacja nie ma wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przyjęcie projektowanej regulacji nie będzie oddziaływać na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowane regulacje zmierzają do rozszerzenia praw abonentów niebędących stroną umowy pisemnej o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W konsekwencji wzmocnione zostaną prawa konsumentów. Skutkować to będzie dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych zwiększeniem:

- 1) obowiązków informacyjnych - poprzez wprowadzenie obowiązku doręczania na piśmie wymaganych przepisami informacji abonentom niebędącym stroną umowy pisemnej, którzy udostępnili swoje dane, o których mowa w art. 161 ust. 2 pkt 1-6 (art. 60a ust. 1 pkt 1, art. 61 ust. 4 i 5, art. 131 ust. 3),
- 2) obowiązków w zakresie dostarczania wykazów wykonanych usług telekomunikacyjnych - po zmianach, do ich otrzymywania będą uprawnieni także abonenci niebędący stroną umowy pisemnej, którzy udostępnili swoje dane, o których mowa w art. 161 ust. 2 pkt 1-6 (art. 80 ust. 1a i 6a),
- 3) koniecznością dokonania niewielkich zmian w regulaminach świadczenia usług, dotyczących przede wszystkim abonentów pre-paid, które ponadto zgodnie z art. 60a ust. 3 nie powodują uprawnienia abonentów do odstąpienia od umowy.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Zapisy projektu mogą wpłynąć na sytuację przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a przez to również na rozwój regionów.